

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

330. A quo concedi possint Coadiutoriae perpetuæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

2. Reſp. ſecundò: Nec ipſe ſibi Coadjutorem cum futura ſucceſſione aſſumere poteſt, aut ſaltem non expedit; ſed ejus inidoneitas ſive in ſpiritalibus ſive in temporalibus ſupplenda per Camerarium aliòſque Officiales. Remouch, *loc. cit.*, inquit, ſic in primitiva Eccleſia ſeu ipſius incunabilis reſolutum; cum Clemens I. denominatus per Petrum in ſucceſſorem, ne ipſius exemplum induceret conſuetudinem Eccleſia pernicioſam, renunciavit, remiſitque ad electionem judiciumve Eccleſia, ut Bellarmin. *de Rom. Pontif.* l. 2. c. 5. ubi, quòd Petrus paſſione ſua imminente B. Clementi Sedem episcopalem reliquit; Petro autem mortuo Clemens in Sede apoſtolica ſedere noluit, donec vixerunt Linus & Cletus, qui ipſius Petri Adjutores in episcopali officio fuerant juxta Epiphani. *heresi* 27. Verumtamen non reluctare in hoc ſpeciem Coadjutoria, de qua hic, patet ex eo, quòd Petrus Linum quòdam vixerit, aſſumpſerit quidem in Adjutorem, non autem in ſucceſſorem; contra Clementem designavit in ſucceſſorem, quem non conſtat ab eo adhibitum in Adjutorem. De cetero, quàm fuerint Pontifices Romani alieni ab invehendis hujusmodi Coadjutoris in ipſam Sedem apoſtolicam, conſtituendisque ſucceſſoribus ſibi, conſtat ex ſequentibus. Dum Bonifacius II. ut inquit Thomalia. *in veteri & nov. Eccleſia diſcipl.* de benef. p. 2. l. 2. c. 57. num. 10. ex Baron. *ad annum Chriſti* 531. ipſemet ultus, quam canonicis Regulis inuſſerit, contumeliam, flammis abſumpto coram Clero & Senatu eo decreto, quo Vigilium Diaconum ſucceſſorem ſibi curaverat deligi. Dum Bonifacius III. in Concilio Romæ coacto decrevit, ne de Pontificis ſuperſtitis ſucceſſore unquam tractaretur, ſed non niſi tertio de poſitionis die ejus adunato Clero & filiis Eccleſia tunc fiat electio. Thomaf. *loc. cit.* ex Baronio *ad annum* 606. n. 8. Dum Martinus I. captivus abductus Conſtantinopolim, Clero juſſo eligere ei ſucceſſorem, ipſe in *Epistoſa ſua* 15. expreſſè teſtetur, nunquam id, nempe ſubrogationem ſucceſſoris, ex quacunque abſentia Pontificis contigſſe, & ſe ſperare neque id impoſſerim futurum; quia in abſentia Pontificis Archidiaconus & Archipreſbyter & Primicerius repræſentant locum Pontificis. Dum verò ſeneſcente ſæculo duodecimo Cæleſtius III. morti proximam conſilium inivit ſubrogandi ſibi Cardinalis S. Prifeæ, quem ſibi adjunxerat nexu arctiſſimo curatum omnium conſcium, & pontificalium functionum adminiſtrum; ſed quia tunc nulla ſuppetebat perſecutio, adeoque non uni Eccleſia utilitati ſerviebant ea conſilia, invidiſſima conſtantia reſtitere Cardinales; & ſic res ad effectum dedueta non fuit. Baronius *ad annum* 1198. & ex eo Thomaf. *loc. cit.* c. 59. n. 5. Quòd ſi etiam quidam alii Pontificum ſuos designavere ſucceſſores (præterquam id non fecerint unico veluti contextu aſſumendo illos in Coadjutores, & ſimul in ſucceſſores designando) fecerunt id adacti graviffimis, & in certis perſecutionum diſcriminibus, & non niſi invitante Clero, aut etiam Cardinalium Collegio, aut certè designatione illa ab aliis approbanda, ut videre eſt apud Thomaf. *cit.* c. 59. n. 3. 5. & 6. ubi etiam, quòd certum de cetero fixumque fuerit omnibus æmulari potiùs Gregorii VII. conſtantiam, qui, ut Malbeſb. l. 3. p. 108. refert, rogatus à Cardinalibus, ut Papam conſtitueret, B. Petri exemplum referentibus, qui lætentis Eccleſia

P. Laurentii Tract. II. De Coadjut.

rudimentis vivens Clementem præfecerat, negavit ille, idem exemplum ſecutorum, quod ab antiquo Concilio eſſet vetitum.

Quæſtio 329. An eidem dari poſſint plures Coadjutores, & pluribus coadjuvandis unus?

1. Reſp. primò: quod ſpectat primam quaſtionis partem, & ſermo eſt de Coadjutoris perpetuis, patet, eam locum habere non poſſe; cum eidem Coadjuto ſucceſſere nequeant plures ſimul in eodem beneficio illius. Secus tamen videtur, ſi Coadjutoria illa perpetua reſpicerent diverſa ejuſdem Coadjuti beneficia. Sed neque pluribus coadjuvandis dari poſſe videtur unus Coadjutor cum ſucceſſione; dum ex eo, quòd ea plurium beneficia inter ſe incompatibilia in unam perſonam confluere nequeant, niſi fortè diſpoſitively, concedi ſimul nequit ſucceſſio illa reſpectu plurium beneficiorum ab iſtis coadjuvandis habiturum.

2. Reſp. ſecundò: ſi ſermo eſt de Coadjutoris temporalibus, videtur primò, dari poſſe uni Coadjutores plures, dividendo inter eos onera & adminiſtrationem Coadjuti, Caſtopal. *tract.* 13. d. 1. p. 9. n. 5. Quemadmodum eidem dari poteſt Coadjutor quò ad miniftrationem temporalium, & relinquendo eum ſibi quò ad ſpiritualia; eò quòd quò ad iſta, non verò quò ad hæc adminiſtranda Prælatuſ reddituſ ſit inidoneus. Videtur quoque ſecundò poſſe unum pluribus dari Coadjutorem, dum onera, adminiſtrationes & obligationes ſub eundem ab uno iſto Coadjutore ſunt compatibiles. vide de hoc Jo. Andreæ. *ad c. conſultationibus. de Cler. agrot.* n. 11. ex quo ferè ea omnia, quæ ſunt de Coadjutoribus hiſ non perpetuis ad literam ferè exſcripſiſſe Cardinalem, Butr. Anchar. Abb. Jo. de Anan. ait Fagn. *ad cit. c. conſultationibus.* n. 22.

Quæſt. 330. A quo concedi poſſint Coadjutoria perpetua?

Reſpond. Tametiſ olim ante Tridentinum, dum gratia præventiva erant in uſu, quidam voluerint ipſis adeo Ordinariis tribuere facultatem concedendi Coadjutorias perpetuas in beneficiis, quorum collatio quovis menſe ipſis competiſſet Remouch. c. 5. n. 7. modò tamen ſolus Papa, & quidem diſpenſatively tantum hæc Coadjutorias, qualiacumque ſint beneficia, concedere poteſt. Fagn. *in c. nulla. de conſeſ. præb.* n. 68. ubi: Coadjutoriam perpetuam, etiam in beneficiis inferioribus, dat ſolus Papa, qui ſolus contra Canones diſpenſare poteſt, Caſtopal. *tract.* 13. d. 1. p. 9. num. 7. citans Azor. *Inſtit. mor.* p. 2. l. 3. c. 2. q. 2. Tondutus *qq. benef.* p. 2. c. 1. §. 13. n. 27. Remouch. *loc. cit.* citans Redoan. *de ſimon.* p. 2. c. 19. n. 5. Mandof. *de ſignat. grat. tit. Coadjutoria. verſ. ſi tamen Papa.* Barboſ. *juris Eccleſ.* l. 3. c. 10. n. 33. Laym. *ad c. bona de elect.* n. 5. Ventrigl. *tom.* 2. *annor.* 13. n. 17. Garc. *de benef.* p. 4 c. 5. n. 16. Patif. *de reſign.* l. 6. q. 5. n. 15. & l. 7. q. 20. n. 14. Gonz. *gl.* §. 9. n. 91. Lambertin. *de jurep.* l. 2. p. 1. q. 6. a. 20. n. 3. & ſeq. Proinde jam illas concedere nequit Legatuſ Apoſtolicuſ de Latere. Gonz. *cit.* n. 91. Garc. n. 19. Caſtop. Tondut. Barboſ. *ll. cit.* cum Gambato *de offic. & poteſt. Legati.* l. 3. de Coadj. n. 13.